[1]प्रस्नः, [2]स्नानीयम्, [3]स्नात्वाकालकः, [4]ब्राह्मणस्नापकः, [5]स्नावा, [6]स्नात्वी, [7]स्नायुः इतीमानि विशेषरूपाणि ।

(1881) " ष्णिह प्रीतौ " (IV-दिवादिः-1200. अक.वेट्.पर.)

रधादिः ।

'स्नेहने स्नेहयेत्, प्रीतौ स्निह्येत्— ।' (श्लो. 198) इति देवः ।

'स्निह—', इति केचित् । तद् भाष्यादिविरोधादुपेक्ष्यम् ।

स्नेहकः-हिका, स्नेहकः-हिका, [8]सिस्निहिषकः-सिस्नेहिषकः-सिस्निक्षकः-क्षिका, [9]सेष्णिहकः-हिका ; [10]स्नेहिता-स्नेग्धा-स्नेढा-ढ्री, स्नेहयिता-त्री, सिस्निहिषिता-सिस्नेहिषिता-सिस्निक्षिता-त्री, सेष्णिहिता-त्री, इत्यादीनि रूपाणि दैवादिक-

---

1. 'घञर्थे कविधानं ग्लास्नापा—' (वा. 3-3-58) इति कप्रत्ययः । प्रस्नान्त्यस्मिन् इति प्रस्नः= शैलेषु विद्यमानो जलाशयः । 'आतो लोप इटि च' (6-4-64) इत्याकारलोपः ।

2. बाहुलकात् करणेऽनीयरप्रत्ययः । स्नान्त्यनेनेति स्नानीयम्=स्नानसाधनभूतश्चूर्ण-विशेषः ।

3. अत्र मयूरव्यंसकादित्वात् (2-1-72) समासः । मयूरव्यंसकादिराकृतिगणः । अत्र यद्यपि 'स्नात्वाकालकः' इति 'समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वो ल्यप्' (7-1-37) इति ल्यप् न्याय्यः । तथापि गणपाठादेव न समास इति सिद्धान्तः । '—अनञ्' इत्यस्य पर्युदासत्वात् नञ्सदृशेनाव्ययेन क्त्वान्तस्य समास एव ल्यब्विधिः' इति केचित् ।

4. ण्यन्तात् ण्वुल् । ब्राह्मणानां स्नापकः इति याजकादित्वात् (2-2-19) षष्ठीसमासः ।

5. 'आतो मनिन्क्वनिप्—' (3-2-74) इति क्वनिप् ।

6. 'स्नात्व्यादयश्च' (7-1-41) इत्यत्र निपातनात् क्त्वाया ईकारश्छन्दसि ।

7. औणादिके उण्प्रत्यये रूपम् । स्नायुः=शरीरस्थमज्जाविशेषः ।

8. 'रधादिभ्यश्च' (7-2-45) इतीड्विकल्पः । 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति क्ङित्वविकल्पः । षत्वम् । तेन रूपत्रयम् । इडभावपक्षे 'वा द्रुहमुहष्णुहष्णिहाम्' (8-2-33) इति घकारविकल्पः, तस्य चर्त्वेन ककारः । पक्षे हकारस्य ढकारे, तस्य ककारेऽपि तुल्यं रूपम् ।

9. यङन्तेऽभ्यासे गुणः । उत्तरखण्डे षत्वम् ।

10. रधादित्वात् (7-2-45) इड्विकल्पः । 'वा द्रुहमुहष्णुहष्णिहाम्' (8-2-33) इति घत्वविकल्पः । घत्वपक्षे धत्वे स्नेग्धा । ढत्वपक्षे धत्वढत्वष्टुत्वढलोपदीर्घेषु स्नेढा इति रूपम् । एवं तव्यदादिष्वपि रूपत्रयं बोध्यम् ।